

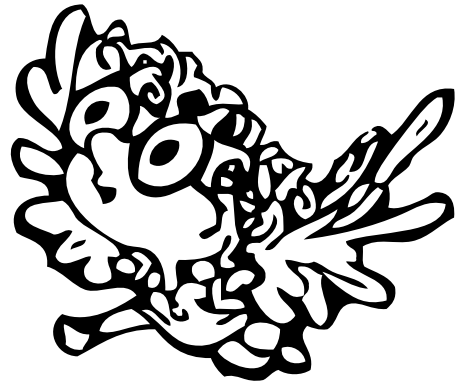
КОРУПЦІЯ НАШИХ ДУШ

Суспільство заперечення та боротьби, в якому ми живемо, спілкується мовою дивовижних понять. Їх важко збагнути, оскільки це не самодостатні поняття. Вони не несуть самостійного сенсу, а тільки виражають бажання боротися і заперечувати.

Що залишилося від первинного сенсу слова “адекватність” - відповідність, рівність, тотожність? Цей первинний сенс давно загублено. Для більшості людей “адекватність” означає дотримання соціальної норми. І це в ідеалі, а на практиці під адекватністю розуміють бажаність когось для себе. Що, в принципі, відповідає тенденціям соціальної норми: самопоборення розуму, культивування несвідомого та задоволення неконтрольованих бажань, у яких вбачається, нібито, сутність людської природи. Так мислять фанатичні матеріалісти, що вбили власну душу, заперечили свої фантазії, відмовилися від своєї свободи волі та анулювали власну самооцінку.

Нині дуже модно боротися з корупцією. Однак, що таке корупція? Це слово і латиною, і англійською означає “зіпсутість”. На Заході поняття корупції розуміється набагато ширше, ніж звична нам політична корупція. У англійській Вікіпедії стаття про корупцію починається з того, що стверджується: в філософських, теологічних та моральних дискусіях корупція є духовною чи моральною недосконалістю, відхиленням від ідеалу. Зауважте, що згаданий тут ідеал є суб’єктивною цінністю, предметом домовленостей та дискусій. Таке розуміння корупції народжене суспільством, яке прекрасно усвідомлює, що не може бути якогось “даного згори”, “надлюдського” чи “природного” ідеалу, який нібито має бути “загальноприйнятим”.

Якщо у державі існує закон про смертну кару для інакомислячих, чи є корупцією підкупити суддю і врятувати від смерті інакомислячих, які не вчинили справжніх злочинів, нікого не бажали образити, а просто публічно висловлювали свою окрему думку? Відповідь очевидна: насправді, це боротьба з корупцією, бо корупційним є закон, нав’язаний силою, не узгоджений з інтересами інакомислячих. На практиці давно встановлено просту істину: нав’язування обманом та силою “загальнообов’язкових” ідеалів завжди є актом корупції і плодить корупцію. Бо корупція є гріхом непослідовності: невірності собі, зради власним принципам, нечесності, віроломства, небажання домовлятися та порушення домовленостей.

ІДЕАЛІСТ

Релігійний бюлетень “Ідеаліст”
 (“Идеалист”, “Idealist”)

№ 14 (28)

31.07.2013 р.

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації КВ № 19005-7795Р, видане Державною реєстраційною службою України 05.06.2012 р.

Ціна 50 коп. Сайт: www.temple.org.ua

Передплатний індекс 68183.

ISSN 2305-5510

Засновник, редактор, видавець:

Шеляженко Юрій Вадимович

ludstvo@gmail.com

Адреса редакції, видавця, друкарні:

вул. Тверський тупик, буд. 9, к. 82,

м. Київ, 01042.

Тел. (097) 317-93-26, факс (044) 529-04-35

Тираж 150 прим.

Програмні цілі (основні принципи):

Утвердження індивідуальності та гласності; пропаганда ідеологій креативного ідеалізму та суверенітету особистості; відкрите вираження і вільне поширення релігійних переконань віруючими громадянами віросповідання (релігії) Віри в Найвищу Цінність Людини; проповідь одкровенень; реалізація прав на свободу слова, світогляду і віросповідання, на інформацію; критика і подолання дискримінації за ознакою масовості (колективності) та інших видів протиправної дискримінації; захист і розвиток вільної душі, прав, свобод, інтересів людини і громадянина, суспільного блага, соціальних цінностей, істини, віри, добра, відповідальності перед Богом, народом, власною совістю, здорового глузду та верховенства права.

ISSN 2305-5510

УКРАЇНСЬКА
ДУШЕВНА
СПІЛЬНОТА

Поговоримо про новини

Релігійний
біюлетень
№ 14 (28)
31.07.2013

Чому новини такі нудні? Чому сенсації такі передбачувані? Чому, читаючи новинну стрічку популярних сайтів, інколи ловиш себе на думці, що цей абсурд виглядає занадто безумно навіть для абсурду, і, власне кажучи, я сам міг би написати набагато цікавіший абсурд замість того, що написаний у новинах?..

Дурниця набирає мільйони лайків. Ганьба і глум заслуговує на тисячі перепостів.

Тупість десять разів роз'яснюється, доповнюється фото, відео, інфографікою, щоб навіть найтупіший кретин зрозумів, де у тупості родзинка, де полуничка, де перчик.

Це дуже дорога і тому смачна тупість, кретинчику. Не замислюйся. Не шукай сенс.

Будь активним. Лови момент. Приєднуйся до тупості. Люби тупість. Їж на здоров'я. Елітна тупість ням-ням.

А якщо кретин вперто не хоче жрати новинний вінегрет, йому пояснять контекст тупості й дадуть тупі коментарі експертів стосовно місця й значення тупості у внутрішній та міжнародній політиці. Порівняють вітчизняну та європейську тупість. Підкреслять, що наша тупість більш тепла, ніж на півночі. Вшанують тупість предків. З погано прихованою іронією зауважать, що нам ще дуріти й дуріти до рівня кращих світових зразків тупості.

І битимуться в студії, ламатимуть стільці, плюватимуть отрутою у суперечках про мову тупості та законодавче поле регулювання тупості.

Якщо ж на камеру випадково запишеться щось розумне і серйозне, це буде вирізано або використано для доказування суспільного значення тупості та резонансу глупоти в громадянському суспільстві.

А потім в прямому ефірі покажуть хор гумористів, які казатимуть правду – «ви всі тупі». Ти розслабся, смійся, не сприймай всерйоз.

Влаштують журналістське розслідування: слідкуй за грошима, і вони приведуть тебе до тупості.

Розмістять в інтернеті, щоб тупість була ультрасучасною.

Додадуть зручну навігацію, щоб тупість була доступною.

Всунуть повнокольорові картинки сексуальних істот чи дитинчат із смарагдовими очима на пів-обличчя, щоб тупість була привабливою.

Розсортирують тупість за дурнуваними тегами, щоб тупість була системною.

І розмістять оголошення «стань героєм тупих новин», щоб тупість була соціальною.

І для бажаючих обсмоктувати тупі новини створять блоги. Щоб тупість стала твоїм самовираженням.

...А знаєш, чому цей текст вигідно вирізняється у навколишній тупості? Бо його ніколи не рекламуватимуть на банерах і не розмістять в новинах. Тут не просувається жодна з проплачених тем. І я не дам ламаного гроша за вашу мультимедійну фігню.

Що стверджує заперечення?

Хоча вираз “суспільство заперечення” вигаданий віруючими в найвищу цінність людини, кожна розумна людина в нашому суспільстві рано чи пізно починає дивуватися перетворенню протестів і заборон на культ. Матеріалістична схильність людей заперечувати будь-яку ідею не може не драгувати. Діалог чомусь вважається ознакою слабкості, а “вміння сказати “ні” - ознакою сили. Творців ідей зневажають, а війнами ідей захоплюються. Причому неважливо, за які ідеї воюють сторони. Надмірний інтерес, захоплення викликає сама сутічка, конфлікт, конкуренція.

Все це має глибокий сенс. Заперечення лише маскується під хаос природності. Було б невірно вважати, що глибоко вкорінений культ заперечення нібито ґрунтується на простому почутті незгоди, на небажанні вислухати і зрозуміти інакомислячих.

Заперечення завжди стверджує. І стверджує воно все те, що не чіпається запереченням. Заперечення свободи волі стверджує необхідність покори. Заперечення новацій стверджує все старе. Заперечення самоконтролю розуму стверджує тоталітаризм почуттів. Заперечення пізнаваності істини стверджує авторитет “володарів думок”.

Для нас, ідеалістів, ствердження - первинна форма буття. Заперечення є похідним від ствердження. Суб'єктивно людське прагнення досконалості є шляхом творення добра та розвитку. Однак недосконалість об'єктивного світу, до якого належить й людське тіло з його несвідомими забіганками, перешкоджає суб'єктивному прагненню досконалості. Людині об'єктивно доводиться долати перешкоди, боротися за досконале ідеальне проти недосконалого матеріального. Тому творення і боротьба єдині. У Священному писанні Бог каже, що в одвічній боротьбі матеріалістів з ідеалістами ми творимо досконале знання про істину, взаємно поборюючи недосконалість світогляду: ідеалістичну неприродність та матеріалістичну нелюдність (Креат. 7-8). Саме тому самоствердження матеріалістів їхнім улюбленим способом тотального заперечення також заслуговує на повагу, поки вони послідовні.

Безумство, влада та багатство. Як вилікуватися від заздрості?

Люди рідко аналізують свої почуття до влади та багатства. Між тим одні закохані у золото і славу до нестями, а другі масово ненавидять перших.

Буває, що людина заздрить іншим за те, що у них є, і принижує себе за те, чого у неї нема (Діал. 48). Це зло (Діал. 43-44).

І ненависть, і безрозсудна любов – це безумство (Люб. 10; Діал. 66).

Чому одна думка про владу та багатство перетворює багатьох на безумців?

Жило-було на світі багатодітне сімейство: батьки та купа дітей.

Старша сестра дуже любила отримувати подарунки і вчити молодших дітей уму-розуму, переважно, покрикуючи на них. Батькам вона подобалась. Їй давали все, що вона хотіла, все дозволяли, тому вона виросла жадібною, агресивною, стала базарною торговкою, і її неодноразово штрафували за спроби збувати покупцям явно некондиційні товари. Вона була нещасливою.

Молодший брат ненавидів старшу сестру за жадібність та претензії бути головною, постійно робив їй дрібні капості та лаявся. Батькам це дуже не подобалось. Молодшого брата постійно карали

Релігійний
біюлетень
№ 14 (28)
31.07.2013

за погану поведінку, а він чинив завжди навпаки батьківським порадам. Він примкнув до банди підлітків, одразу після повноліття загремів у тюрму, вийшов, влаштувався на роботу на будівництво і дослужився до бригадира. Вище не пішов. Начальство його постійно штрафувало за недоробки і поганий характер. Він був нещасливим.

Інші брати та сестри групувалися навколо цих двох, залежно від ставлення до них батьків. Прихильники старшої сестри так її любили, що дозволяли на себе кричати, а прихильники молодшого брата так його любили, що постійно брали на себе вину за його витівки і несли за нього покарання. Всі вони були нещасливими.

Лише одне дитя не звертало уваги, як до нього ставляться інші, старанно здобувало знання та життєвий досвід та завжди допомагало усім вирішувати їх проблеми, окрім тих, які виникали з постійно тліючого конфлікту. Це дитя виросло, заснувало успішну фірму і стало відомим та впливовим благодійником. І пізнало щастя.

Ця притча вчить, що щастя є продуктом розвитку (Симв. 46). З почуттів цикл розвитку життя лише починається (Креат. 22), почуття допомагають діяти (Креат. 23) та соціалізуватися (Креат. 24), однак, чіпляючись за почуття, не можна піднятися вище третього етапу циклу розвитку.

Перейти до четвертого етапу, мудрості, допомагає лише вдосконалення світогляду (Креат. 25), а це означає – очищення від недосконалих почуттів (Дос. 25), зокрема, ненависті та безрозсудної любові.

От погляд на владу і багатство, не затьмарений почуттями.

Багатство дозволяє задовольняти потреби або досягати мети в співпраці з людьми; таким чином, багатство характеризує другий етап розвитку спільнот (Креат. 31) і допомагає людині перейти від другого до третього етапу в циклі розвитку людини (Креат. 23-24).

Влада дозволяє поширювати і закріплювати схеми співпраці людей, перетворювати ці схеми на інституції спільнот; таким чином, влада допомагає спільноті перейти від другого до третього етапу розвитку (Креат. 31-32) і повною мірою реалізує третій етап розвитку людини (Креат. 24).

Слід розуміти, що кожна людина і кожна спільнота у своєму циклічному розвитку проходить через етапи, коли прагнення влади та багатства веде до досконалості.

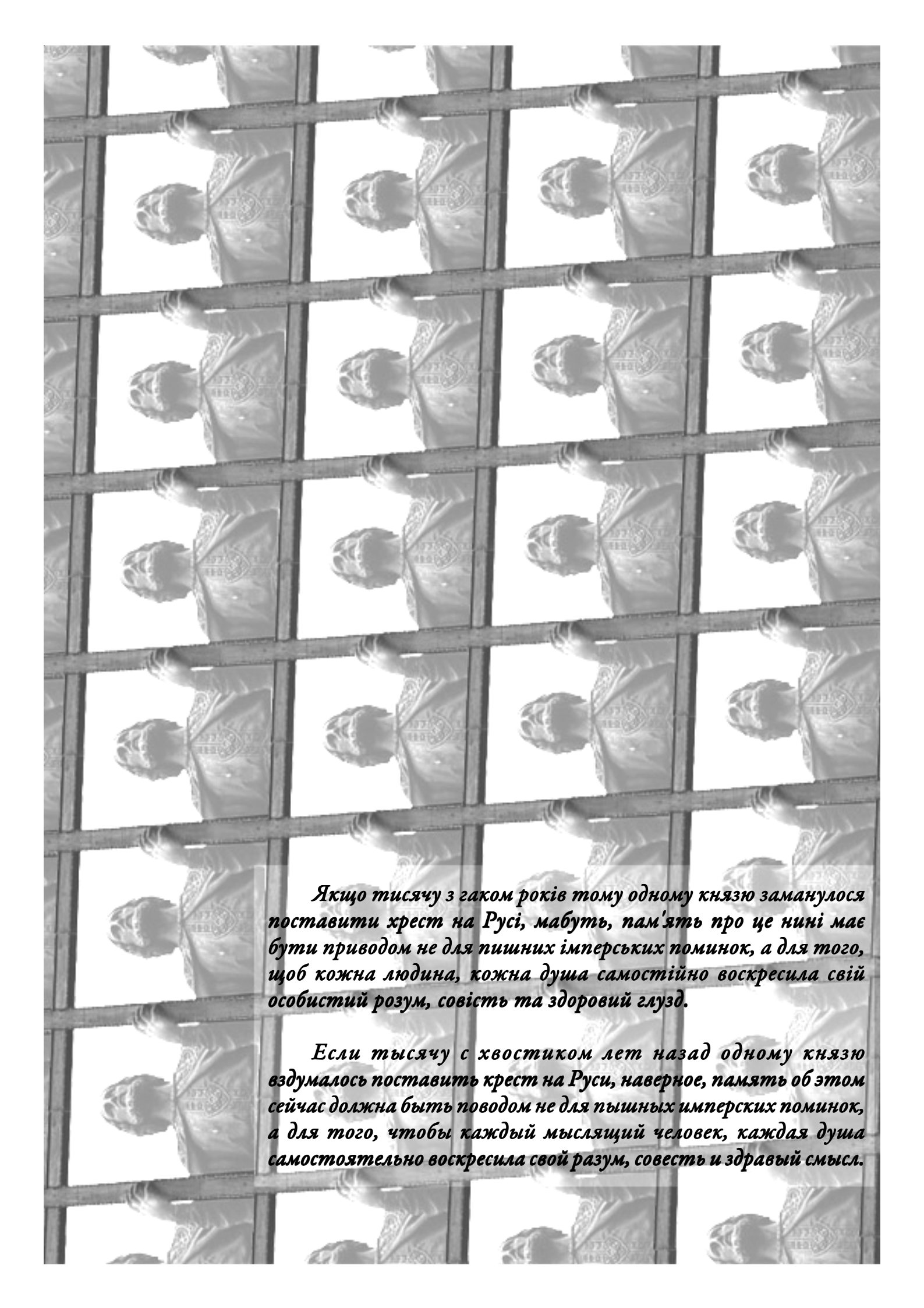
Слід також розуміти, що на подальшому шляху до досконалості прагнення влади та багатства стає пройденим етапом.

Цінуйте життя таким, яке воно є, всупереч бажанням (Дос. 18).

Зберігайте добру волю незалежно від почуттів, потреб та бажань – і влада та багатство будуть для вас інструментами розвитку, а не втіленням безумства.

Добра воля людини - це Божа воля (Бож. 32).

Якщо тисячу з гаком років тому одному князю заманулося поставити хрест на Русі, мабуть, пам'ять про це нині має бути приводом не для пишних імперських поминок, а для того, щоб кожна людина, кожна душа самотійно воскресила свій особистий розум, совість та здоровий глузд.

Если тысячу с хвостиком лет назад одному князю вздумалось поставить крест на Руси, наверное, память об этом сейчас должна быть поводом не для пышных имперских поминок, а для того, чтобы каждый мыслящий человек, каждая душа самостоятельно воскресила свой разум, совесть и здравый смысл.